

PSc

endavant

79 juliol
de 2008

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

LA CATALUNYA
QUE SAP ON VA

El PSC celebra el seu
11è CONGRÉS

sumari

4 - 11 CONGRÉS DEL PSC Articles sobre el Congrés

12 ACCIÓ DE GOVERN Un tercer trimestre de govern a la Generalitat ple de mesures socials i econòmiques

14 INVERSIONS DE FUTUR Article del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques Joaquim Nadal

22 CONGRÉS DEL PSC Article del Diputat Daniel Fernández

JULIOL 2008
NÚMERO 79**Endavant**

És una publicació periòdica d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Organització i Finances del PSC

Director: Antoni Poveda

Coordinadora: Irene Sánchez

Disseny: Antonio Ramírez

Còmic: Manel Ferrer

Fotografia: Pepa Álvarez i Cristina Diestro

Correccions: Montse Pallarés

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-764-987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77, Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00

Fax 93 495 54 28

E-mail endavant@socialistes.org

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerle informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

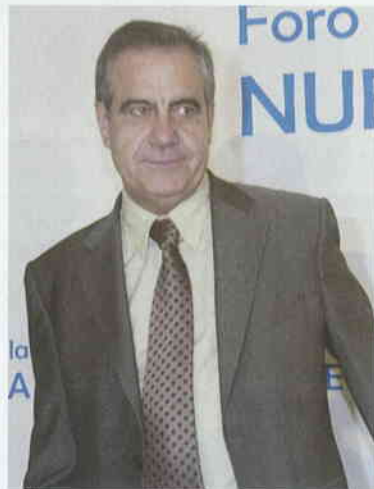
En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerle informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

Membres del PSC Ministres del Govern Espanyol

Carme Chacón i Celestino Corbacho han assumit respectivament les carteres del Ministeri de Defensa i del Ministeri de Treball i Immigració. Chacón repeteix en el càrrec de Ministra, tot i que en un àrea completament diferent, convertint-se en la primera dona que assumeix aquest càrrec. En el cas de Corbacho, l'exalcalde de l'Hospitalet i President de la Diputació de Barcelona, és ministre per primer cop, però la seva experiència envers els temes d'immigració i treball be avalada pels seus anys al front de la ciutat de l'Hospitalet. ■

Carme Chacón

Celestino Corbacho

Una campaña de premio

La última campaña del PSC para las elecciones generales del 9 de marzo, que tuvo un alto reconocimiento de su creatividad por parte de la sociedad catalana, ha sido premiada en el festival de San Sebastián con el "Sol de Oro" a la mejor campaña en medios gráfi-

cos exteriores, siendo la primera campaña de un partido político premiada. El responsable de la campaña electoral fue el secretario de organización, José Zaragoza. De hecho, con este premio, la campaña del PSC ha sido reconocida por los grandes profesionales del sector, siendo la primera vez en la historia que esto sucede con una campaña política. En la creación de las vallas se mostraban unas sombras amenazantes que decían "Si tú no vas ellos vuelven". ■

José Zaragoza presentando la exitosa campaña del PSC para las elecciones generales

José Montilla
Primer secretari del PSC

La Catalunya que sap on va

Fa 30 anys, un grup de dones i homes socialistes va tenir un somni: la fundació d'un partit que aglutinés els i les socialistes del nostre país per assolir la Catalunya de la justícia social.

Era un moment polític complicat, i les cendres provocades pel foc de la dictadura encara fumejaven, però els carrers del nostre país començaven a despertar.

Al crit de "llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia", Catalunya havia començat a caminar amb força i determinació cap a una societat més justa, igualitària formada per homes i dones lliures.

Sens dubte, el PSC va ser un dels protagonistes d'aquest caminar de Catalunya. No va ser protagonista únic, però sí essencial per a la construcció de la Catalunya que avui coneixem. El nostre partit, juntament amb el conjunt de formacions polítiques catalanes i amb el concurs d'una societat que no estava disposada a tornar als anys obscurs, vàrem assolir la responsabilitat de tirar endavant un país que anhelava llibertat i ambició col·lectiva.

La Catalunya d'avui és la filla de la d'ahir, igual que el PSC d'avui és, indubtablement, fill dels que van decidir formar un partit per transformar els nostres pobles i ciutats, sens dubte, dels que estaven convençuts que algun dia el Partit dels Socialistes de Catalunya governaria el nostre país i podria desplegar el seu projecte d'il·lusió, solidaritat, justícia social i llibertat.

Han estat 30 anys d'encerts i d'errors, però el resultat final ha estat prou

Afrontem, per tant, l'11è Congrés amb forces renovades, amb el repte de mirar el futur sense oblidar el passat i de traslladar a les nostres polítiques tot allò après durant aquests 30 anys.

satisfactori. Avui el PSC, sol o en coalició, governa amb màxima responsabilitat a més del 80 per cent dels ciutadans en els seus pobles i ciutats, encapçala un Govern d'entesa d'esquerres a Catalunya i participa de forma destacada en la governabilitat d'Espanya. I és precisament per això que el repte de la justícia social que es van imposar els nostres fundadors, és avui un objectiu amb plena vigència per al nostre país.

Afrontem, per tant, l'11è Congrés amb forces renovades, amb el repte de mirar el futur sense oblidar el passat i de traslladar a les nostres polítiques tot allò après durant aquests 30 anys. Som un partit que sap on va i que encara té reptes per assolir. Hem d'eixamplar les nostres fronteres ideològiques, socials i polítiques, i hem d'obrir encara més el nostre partit a noves persones i sectors. Només així podrem consolidar el PSC com el primer partit de Catalunya i, per tant, com el partit de la majoria.

Malgrat els avenços, la Catalunya de la cohesió i la justícia social que volem, encara està per arribar. Cal treballar de valent durant aquest congrés per reformular les nostres propostes, adaptar-les encara més a la societat en la que vivim i aconseguir que la gent ens vegi com un partit que parla clar i que actua com cal, com el partit que sap el que vol i que sap on va.

Us encoratjo, per tant, a treballar de valent pel projecte socialista a Catalunya. ■

José Montilla Aguilera
Primer Secretari del PSC

El PSC vol construir una societat basada en els valors de llibertat, igualtat, justícia i solidaritat

Miquel Iceta

Viceprimer secretari i Portaveu del PSC

L'eslògan d'un Congrés ha d'expressar realitat, desig i ambició. I l'eslògan de l'onzè Congrés del PSC n'és un clar exemple. Avui el PSC és el millor exponent de la Catalunya que sap on va, que es vol expressar plenament i que vol fer-ho cada dia amb més potència i amb més eficàcia. Una Catalunya conscient dels seus reptes i possibilitats, disposada a desenvolupar amb fermesa les potencialitats del nou Estatut, compromesa amb la transformació federal d'Espanya, decidida a superar la crisi econòmica i a construir una societat de més oportunitats i millor repartides, una societat basada en els valors de llibertat, igualtat, justícia i solidaritat.

El nostre Congrés ha de reafirmar els trets bàsics del nostre projecte. Un projecte socialista, perquè nosaltres no ens resignem a una societat basada en l'egoisme i que tingui com a única mesura el benefici

individual. Hem de dir alt i fort que no ens volem sotmetre a una societat regida per criteris de mercat i que la immensa força del capitalisme ha de ser compensada per regles que garanteixin la llibertat real, la preservació dels interessos col·lectius, la prevalença de la justícia i la solidaritat, l'esforç permanent per eradicar la fam, la pobresa, l'exclusió social i la guerra, per reduir les desigualtats socials i els desequilibris territorials, per assegurar el progrés econòmic, la sostenibilitat i el respecte a la democràcia i els drets humans arreu. Un projecte catalanista, perquè vol afermar l'autogovern de Catalunya per construir una societat d'oportunitats, inclusiva, amb igualtat de drets i deures, capaç d'unir en un mateix projecte persones de procedència ben diversa, afirmant la nostra realitat nacional, cultural i lingüística que, plural com és, ratifica el seu compromís quotidià amb la llengua catalana. Un projecte federalista, perquè vol promoure la uni-

tat entre els pobles d'Espanya a partir del respecte a la realitat plurinacional, pluricultural i plurilingüística de l'Estat. Un projecte europeista perquè també persegueix la construcció d'una Europa federal, que impulsi un model social d'oportunitats i cohesió, que sigui factor de pau en el món i disposada a impulsar els adequats mecanismes de governança i regulació mundials capaços de limitar els estralls del capitalisme globalitzat. Un projecte municipalista, democràtic i de proximitat, que promou l'apoderament dels individus i les comunitats i l'aplicació del principi de subsidiarietat en favor d'uns poders locals forts i eficaços en la defensa del progrés, la qualitat de vida i els interessos de les seves poblacions.

El nostre no és un projecte de laboratori ni una utopia que es resigni a

romandre inaccessible, és un projecte de reformes que es desenvolupa en una societat i en una situació concretes. D'aquí la nostra determinació d'oferir una resposta clara als reptes que el nostre país té plantejats avui mateix. Estem absolutament convençuts que la ciutadania està demanant i té tot el dret a obtenir una explicació clara de què està passant, de quins són els nostres objectius i de com volem assolir-los.

La nostra vol ser una política de sentit, que contribueixi a interpretar el món i a proposar reformes concretes que ens acostin a una societat basada en els valors que el nostre projecte polític expressa. El progrés de Catalunya i la justícia social són les nostres fites.

Volem assegurar el progrés econòmic, que tothom se'n beneficiï i que sigui sostenible. Per fer-ho volem donar resposta als que considerem els deu reptes fonamentals de la nostra societat: assegurar que disposem d'un sistema educatiu públic de qualitat; governar el fenomen de la immigració; promoure l'adequada dotació d'infraestructures; impulsar una política decidida en favor de la recerca, el desenvolupament i la innovació; millorar el sistema públic de salut; assegurar la provisió de serveis socials i d'atenció a les persones dependents; impulsar una política energètica sostenible i capaç de suportar la nostra demanda de creixement; garantir el subministrament d'aigua i l'adequada gestió dels residus que produïm; proveir les necessitats d'habitatge a preus assequibles; i atendre els problemes del canvi climàtic i les necessitats de desenvolupament rural.

Som conscients que aquestes polítiques requereixen de la complicitat activa del govern d'Espanya i les institucions europees. Per això estem compromesos

José Montilla durant un miting a la passada campanya electoral

amb el PSOE i el Partit dels Socialistes Europeus i el seu projecte d'Europa social. Per això **proposem mesures concretes de desenvolupament estatutari: un nou finançament just per a Catalunya; la creació del consorci tributari; l'atribució de noves competències a la Generalitat; el compliment del compromís inversor de l'Estat; el traspàs del servei de rodalies; el nou model de gestió dels aeroports; la participació de les Comunitats Autònomes en la definició de les polítiques de l'Estat; la reforma del Senat; la reforma de la Llei Orgànica del Poder Judicial; i la defensa i la promoció de totes les llengües espanyoles.**

Som conscients dels obstacles que caldrà vèncer. Una difícil situació econòmica, l'escull que suposa l'existència d'importants nuclis de poder amb un projecte centralista, la deriva sobiranista de sectors polítics catalans convençuts que amb Espanya no hi ha res a fer i que la independència seria la solució miraculosa als problemes de Catalunya, la timidesa de l'esquerra espanyola en vertebrar un projecte espanyol plenament

respectuós de la seva realitat plural, el predomini neoliberal en el pensament econòmic, les actuals dificultats del projecte europeu i la feblesa de l'esquerra europea, minoritària en la gran majoria de països, la incomprensió de sectors progressistes que consideren que el nostre projecte no és prou ambiciós i la desmobilització i la desorientació de sectors que haurien de prendre part decisiva en el nostre esforç.

Però no són les dificultats les que ens podrien vèncer. Només ens podria vèncer la nostra manca de determinació, la incapacitat de copsar la realitat social, la manca de claredat en exposar els nostres objectius. El Congrés del PSC ha d'esvair qualsevol dubte en aquest sentit. El nostre partit ha de sortir-ne enfortit. Amb renovada convicció, amb renovat lideratge, amb renovats plantejaments, amb l'evidència que representem la Catalunya que sap on va i que està decidida a guanyar la batalla del segle 21. ■

Miquel Iceta

Viceprimer secretari i Portaveu del PSC

Quatre ponències per a afrontar el futur

Dividida en quatre grans apartats, la Ponència Marc del PSC aporta una sèrie d'elements o mesures per treballar, entre d'altres temes, per la millora social, la igualtat i la justícia a la nostra societat.

Els socialistes som conscients que és necessari que la política i la seva gestió s'adaptin als nous temps, a una societat que canvia i evoluciona constantment i de la que no ens podem quedar al marge. Ens caracteritza com a partit la voluntat de canvi i de progrés per això proposem revisar les nostres idees, les nostres formes de fer política i d'interactuar amb la societat, no com altres partits quan perdem eleccions, o quan necessitem un canvi per a guanyar més vots. Nosaltres no canviem per necessitat sinó que ho fem per convicció.

Durant aquest congrés és debatran una sèrie de temes que es dividiran en quatre grups:

I- El Socialisme català

Parlarem del nostre socialisme, precisament en aquest any que es celebren els 30 anys del PSC, dels nostres valors (resumits en tres paraules: "llibertat, igualtat i solidaritat", heretades del pensament il·lustrat de la Revolució francesa), i del projecte polític del socialisme català amb els seus trets característics.

En aquest apartat parlarem del gran repte que tenim al davant: "enfortir la vigència i la eficàcia del projecte del socialisme democràtic, catalanista i federal, defensant l'autogovern i la millora del finançament de Catalunya, el desenvolupament ple de l'Estatut i unes relacions d'unitat i amistat amb Espanya, impulsant l'evolució federal de l'Estat de les Autonomies", tal

com es recull a la ponència marc del congrés.

II- Un socialisme modern per als reptes del futur

Debatrem sobre aquests nous canvis socials dels que parlàvem que, segons expressa la ponència marc "han afectat la percepció que els ciutadans tenen de la política i dels partits", canvis que són generadors de riscos i incertesa (en la vida personal, el futur econòmic, el treball o fins i tot a nivell mundial). També es tractarà sobre l'impacte de la globalització, sobre donar un nou sentit a les idees de progrés obrint una nova etapa de progrés per a la nostra societat, i sobre el creixement de la diversitat (amb el repte de la seva integració i gestió) i el reconeixement de les identitats. Tot advocant per una reivindicació i renovació de la política.

"El combat dels socialistes d'avui, la principal labor d'un partit socialista del segle XXI, ha de ser el de la recuperació de la societat, necessàriament diversa, inclusiva, dinàmica, en la que tot el món es pugui reconèixer en llibertat, en la que puguin créixer homes i dones lliures i dignes. El nostre ha de ser un combat per la igualtat d'oportunitats real, per la llibertat, la dignitat i el respecte entre les persones, per a la reivindicació de la política com a acció col·lectiva per a la transformació social."

III- Nou impuls de les polítiques socialistes

Els i les socialistes creiem que "el dinamisme de l'economia i el creixement sostenible són la base per a la millora de la qualitat de vida i la generació d'oportunitats per a tots." Tal i com es recull a la ponència, per això, treballarem sobre els següents temes: una economia dinàmica i competitiva al servei de la cohesió social i el creixement sostenible; la plena ocupació i de qualitat; una societat en aprenentatge permanent, perquè "invertir en coneixement és invertir en les persones".

Avançant en una societat paritària entre homes i dones en la que es comparteixin tots els espais de presa de decisions, doncs "la consecució de més drets per a les dones construeix la societat més justa per a la que treballa el PSC. Defensarem, a través del nostre debat, el sistema de l'Estat del Benestar i el recolzament a les famílies, entenent la salut com un "instrument de primer ordre per a la cohesió social, i el benestar de la ciutadania", perquè tot i que s'ha millorat en un 60% el pressupost de la Generalitat dedicat a salut, encara és insuficient per a les nostres ambicions.

"En aplicació de les polítiques que configuren el model social europeu, s'ha de fomentar una inversió produc-

tiva capaç de dinamitzar i fer més competitiva l'economia gràcies a la inversió en infraestructures, en R+D+i, en la millora dels factors productius i, en especial en la formació del capital humà, invertint en recerca, i potenciant el desenvolupament aplicat dels fruits d'aquesta recerca. Farem realitat una aposta decidida per la investigació tecnològica i la innovació".

IV- El nou impuls del PSC

Debatrem i treballarem per a la modernització del nostre discurs, agenda i llenguatge i per a proporcionar un relat intel·ligible i un horitzó il·lusionador.

Treballarem també la relació amb el nostre electorat més tradicional, la necessitat de representar millor la cultura del treball, els seus valors i les seves noves expressions, obrint espais a nous protagonistes, potenciant la relació amb els joves i a la vegada

creant un nou concepte i una nova visió de la gent gran.

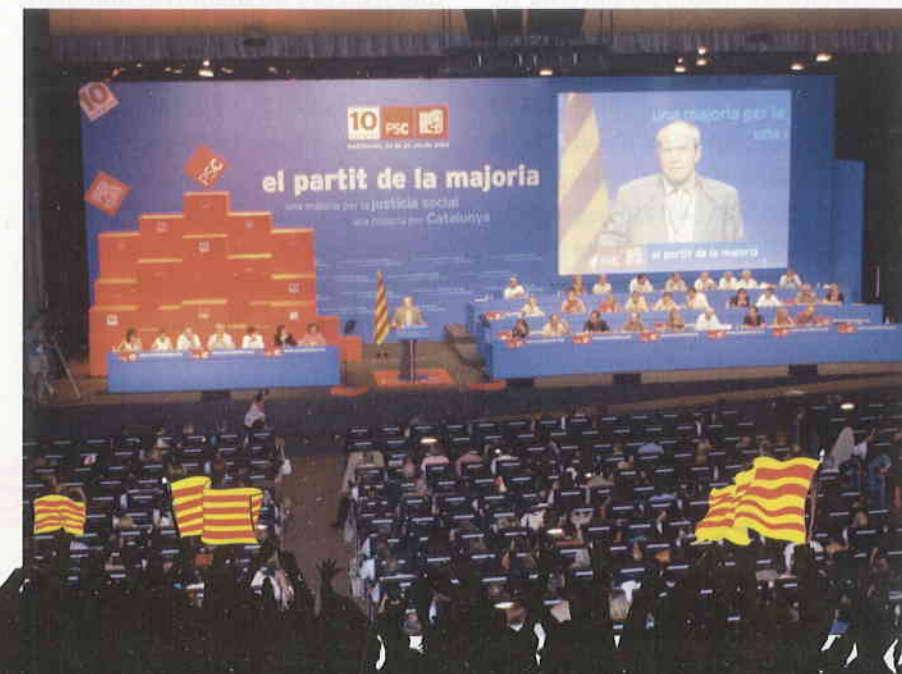
A més impulsarem la proximitat, i la millora de la nostra capacitat per a representar els sectors més dinàmics, escoltant millor la societat i oferint el partit socialista com a instrument per debatre i impulsar reformes.

A més treballarem en la promoció de campanyes de mobilització social i participació social, perquè podríem dir que "hem passat d'anar al carrer a demanar més drets i més llibertats a veure com des del carrer es volien retallar drets continguts en les reformes impulsades pel govern socialista."

Tots aquests temes expressen i demostren la voluntat de canvi i adaptació del nostre partit a les necessitats de la nostra societat.

No som un partit al marge de l'evolució, dels canvis i de les inquietuds dels ciutadans i ciutadanes i això ho demostrarem no només amb l'11è Congrés del PSC sinó amb la nostra forma de fer política dia a dia, unes polítiques properes i al servei de les persones.

Amb la voluntat d'aportar solucions als problemes que realment preocupen els ciutadans, la militància del PSC ha fet un total de 4.826 esmenes a la ponència marc de l'11è Congrés del partit, que es debatran durant el congrés. ■

Hem volgut des de l'Endavant demanar l'opinió, davant del congrés del PSC, de quatre personalitats de la nostra societat que al llarg de l'any, cada dia, des de diversos mitjans de comunicació valoren i analitzen l'actualitat política catalana

Un relato y un proyecto

Juan-José López Burniol | Notario

Estamos de acuerdo: la política -la buena política- se manifiesta en cosas concretas: sanidad, educación, servicios sociales, infraestructuras... Tiene razón, en este sentido, Josep-Maria Bricall cuando escribe que *"la capacitat de prestigiar la idea nacional demostrant l'eficiència de l'administració autònoma resulta neuràlgica per deixar-se de falòrnies teòriques i recordar que una nació no és res més que una societat que s'organitza adequadament en un territori determinat"*, razón por la que *"la pertinència a una societat que disposa d'uns serveis col·lectius que funcionen és un fet decisiu"*. Y, en esta línea, es también evidente que la reivindicación de una financiación justa -que dirige en primera línea Antoni Castells- resulta prioritaria. Sin recursos no hay políticas de bienestar. Ahora bien, ¿eso es todo? Me temo que no.

Es perceptible en Cataluña -es decir, en el conjunto de catalanes que se preocupan por los intereses colectivos y exteriorizan de un modo u otro su punto de vista- un estado de tristeza difusa, compatible con mayores o menores dosis de irritación. No parece que ello se deba sólo -aunque también- al mal

funcionamiento de los servicios y al déficit de financiación. Ha de haber algo más. ¿O no lo creen así los viejos militantes socialistas? ¿Sólo se movilizaron en su juventud por reivindicaciones concretas o se sentían también herederos de una historia -de un relato- e impulsores de un proyecto de cambio? Y si es así -es decir, si tenían un relato y un proyecto-, ¿lo siguen teniendo hoy? ¿recuerdan bien de dónde vienen? ¿saben bien a donde van?

Hay motivos para la duda. Así, por ejemplo, el miércoles 18 de junio los socialistas han podido ver -en el Parlamento europeo- como buena parte de sus representantes han renunciado a su memoria histórica y personal, para apoyar una directiva sobre expulsión de inmigrantes y deportación de menores, que piensan les ayudará a conservar el voto de las clases medias y trabajadoras, asustadas por la inmigración. Menos mal que Josep Borrell y Raimon Obiols votaron en contra. Los únicos. Por cierto, ambos catalanes.

Traigo a colación este dato para invitar a los socialistas que quieran hacerlo a meditar, siquiera sea por un instante, acerca de si están seguros de que afrontan los grandes te-

Juan-José López Burniol

mas del momento -como la inmigración, la crisis económica y aún hoy! la organización del Estado- con la perspectiva que proporcionan los principios de libertad, igualdad y solidaridad que han vertebrado el pensamiento progresista europeo durante los dos últimos siglos. Y si creen, como espero, que sí lo hacen, han de hablar. Está escrito que hay un tiempo para cada cosa y que cada cosa tiene su tiempo. Hoy es tiempo de la palabra. Para recordar el relato de un pasado fecundo y para fijar el proyecto de un futuro compartido. Porque tiene razón Celestino Corbacho, cuando dice que *"o gobiernas la realidad o ésta se te desboca"*, pero también lo es que has de saber hacia donde cabalgas. ■

Els reptes del PSC

Lluís Foix | Periodista

Un partit polític és una realitat parcial en les societats democràtiques. Precisament per això se'n diu partit, una part, una visió que pressuposa la existència d'altres maneres de veure la política, les persones, les coses i els interessos de cadascú. L'ambició d'un partit democràtic es fa d'atraure el suport del major nombre possible de ciutadans per tal que la seva visió de la societat pugui ser acceptada de forma majoritària per la gent.

El Partit del Socialistes de Catalunya (PSC) ha guanyat totes les eleccions generals i municipals que s'han celebrat a Catalunya des de la transició. També ha obtingut la presidència de la Generalitat amb l'ajut imprescindible d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa-Verds.

Els reptes del socialisme català no es poden allunyar del que ha estat la història de la socialdemocràcia europea. El més important és conservar la coherència, garantir la llibertat, aplicar la justícia distributiva i gestionar la solidaritat a favor dels més febles.

Venen temps en els que el risc de caure en plantejaments populistes pot acabar en que el respecte a l'altre sigui menys important que els vots, la demoscòpia o el poder. Em va plaure que Raimon Obiols i Josep Borrell votessin en contra de la directiva europea sobre immigració que s'ha presentat com una política comuna quan, en el fons, no és altra cosa que la criminalització de qui es troba a Europa sense papers.

Ho van fer per convicció i no per disciplina del PSOE.

La integració social hauria de seguir sent cabdal en qualsevol programa dels socialistes catalans. El repte de la immigració dels anys seixanta i setanta ha produït uns nous catalans que viuen i treballen aquí i que volen ser-ho. El fet que José Montilla sigui avui president de la Generalitat és una prova de la capacitat integradora de Catalunya i, molt especialment, del PSC que ha contribuït a que molts nous catalans es trobin com a casa en la societat d'acollida.

És un repte que es torna a plantejar ara amb moltes més complexitats com a conseqüència de l'arribada massiva de persones que no venen d'altres territoris peninsulars sinó que han arribat de països, cultures, religions i ètnies molt diferents de les nostres. L'immigrant és una persona que mereix tot el respecte i se l'ha de tractar amb la dignitat que es mereix.

No sé el que espera la societat catalana del Congrés del PSC. Em permeto apuntar algunes idees que poden ser compartides per molts:

1. Mantenir la idea de l'Espanya Federal exigint el que pertoca a Catalunya sense que els interessos del PSOE prevalguin sobre els del PSC. Em sembla que una de les incògnites de la política espanyola i catalana a curt termini és com seran les relacions entre el president José Luis Rodríguez Zapatero i el president José Montilla. El PSC, si arriba el moment, haurà de decidir entre el PSOE i Catalunya si els interessos

Lluís Foix

dels catalans estan en joc. No cal trencar res però sí que s'haurà d'exigir el que pertoca en justícia a Catalunya. Si el finançament és insuficient o no respon a l'esperit i a la lletra de l'Estatut, el PSC no podrà convertir-se en una corretja de transmissió del que pensi, digui o faci el PSOE.

2. Garantir la llibertat dels catalans en tots els àmbits: en el de l'economia, en els mitjans públics de comunicació, en l'ensenyament, en la seguretat personal i col·lectiva, en poder gaudir d'un habitatge digne i en ser atès degudament per la sanitat pública.
3. Fer de Catalunya un país modern, amb infraestructures adequades, universitats de qualitat, recerca pionera i en fer compatibles els interessos de la gran àrea metropolitana de Barcelona amb els de la resta del territori.
4. Promoure amb la seducció, sense empentes ni imposicions, la llengua catalana i la cultura del país, amb la seva història, les seves tradicions, les seves arrels. Amb el ben entès que la cultura catalana no és una realitat atàvica, antiga, fixa, sinó que evoluciona en el temps sense perdre els seus trets diferencials. Un d'ells és la llengua. ■

Joan Tapia

Catalunya se lo agradecerá

Joan Tapia | Economista

Cataluña es un país de cinco partidos consolidados que reflejan su pluralidad. Y de los dos principales, el PSC ha ganado siempre las elecciones generales y municipales mientras CiU tiene una cierta ventaja en las catalanas. Superada la etapa de 23 años en que Jordi Pujol y CiU lograron -por méritos propios y fallos de sus contrincantes- el control de la Generalitat, ha surgido un mapa del poder muy equilibrado, en el que el PSC tiene el papel fundamental.

Pero esta situación envidable le coloca ante tres grandes retos. Primero, lograr que la cultura de coalición -que en los próximos años parece inevitable- no conduzca a la parálisis, ni al "pasotismo". Segundo, abrir un amplio debate en el centro-izquierda para revitalizar la socialdemocracia ya que en la Europa actual abundan mas los gobiernos de centro-derecha e incluso populistas. Tercero, lograr, en Cataluña, que España no sea el gran problema. Y que, en España, Cataluña sea comprendida y respetada.

Quizás el PSC no consiga sacar nota alta en estas tres asignaturas hueso, pero sería peligroso, e imperdonable, que no las encarara.

Primer reto. Muchas veces la normalización de gobiernos de coalición en países multipartidistas ha llevado más al reparto de cuotas de

poder y de áreas de influencia que a la gobernación seria y al cambio social. Este peligro ha tenido consecuencias negativas en Italia, Bélgica y Holanda pero ha sido mejor enfocado en los países escandinavos. El PSC debe hacer que Cataluña supere este riesgo. Con independencia de la coalición que impulse. Y no es tarea fácil.

Segundo reto. El motor de la izquierda socialdemócrata ha sido siempre tanto la convicción ideológica como la inteligencia pragmática a la hora de gobernar. Pero ahora vemos que, cuando la socialdemocracia es uno de los cimientos de Europa, muchos países se inclinan por fórmulas conservadoras o incluso populistas. El PSC, sin renunciar a nada (es incluso raro que no exhiba su identidad socialdemócrata, clave en la batalla con CiU por ocupar el centro) debe analizar los porqués de esta desafección de los electorados. La tormenta de ideas es en este momento imprescindible y el PSC debería superar la tentación del confort ideológico y tirarse a la piscina con decisión. Aunque sea más cómodo y menos arriesgado atrincherarse en las fórmulas sabidas y repetirlas con fervor. Pese a que se intuya que ya no conectan con la realidad. Pero la tentación inmovilista tiene consecuencias nocivas. ¿Por qué la izquierda italiana ha vuelto a perder, por tercera vez, las elecciones frente al populismo de Silvio Berlusconi? Tercero. Lo más complejo. Para un partido catalanista y federalista es malo que la simplificación nacionalista impere en el debate político y mediático. España no es el primer problema de Cataluña pero esta convicción se va instalando en los núcleos creadores de opinión. Y parale-

lamente, por muchos factores, una parte de España mira a Cataluña con creciente prevención y desconfianza, lo que a su vez refuerza la pulsión antiespañola en Cataluña.

Romper la tendencia al desencuentro y evitar que se convierta en una espiral al alza es quizás la tarea mas difícil del PSC. En especial cuando sus dos hipotéticos socios de coalición - ERC y CDC- tienen la convicción, o el prejuicio, o el marketing electoral, de que sin España los catalanes vivirían mejor. En este campo el documento de apoyo a la lengua catalana y a la inmersión lingüística del reciente congreso federal del PSOE, frente a los nuevos ataques de la derecha nacionalista española, es un avance muy sustancial.

Y es cierto que afrontar estos asuntos no es fácil en el entorno de una sociedad civil que no está en su mejor momento y de unos medios de comunicación -sujetos a presiones externas y prejuicios internos- que son herencia, en gran parte, de la dictadura y de la falta de libertad así como de la tentación manipuladora de la derecha autoritaria, de la izquierda dogmática, del nacionalismo estrecho y del ejercicio del poder a corto.

Los simples enunciados indican ya las grandes dificultades. Pero José Montilla y el PSC tiene detrás demasiados votos y responsabilidades para no afrontar los retos complicados. Si lo hacen, serán fieles a la tradición antidogmática de la izquierda catalana. Y Cataluña se lo agradecerá. ■

Pilar Rahola

Reptes de futur i demandes de present

Pilar Rahola | Periodista

roses i vins, atès que governa en tots els centres de poder del país, i ha desplaçat, amb contundència, el seu principal rival. Però, quant hi ha de contingència, en aquest èxit? Els esplèndids resultats de Carme Chacón -altrament, una candidata magnífica-, no es poden substraure al vot anti-PP que Catalunya va fer massivament. I ara el PP està començant a descobrir que en el centre es viu millor, cosa la qual inevitablement complica les coses al socialisme. Pel que fa a les catalanes, no es poden menystenir dues qüestions fonamentals: l'èxit de la CIU d'Artur Mas -a la qual ningú donava opció, ni ells mateixos-, i l'ínnestable ADN d'ERC, especialment sacsejat en els darrers temps i, sens dubte, necessitat de gestos estridents. Així doncs, per a un partit central, la consolidació de la centralitat -que no crec tant assegurada com sembla- és una prioritat bàsica. No fos cas que l'èxit fos un castell de cartes.

Compromís de catalanitat. Que el PSC sigui un partit catalanista, forjat per catalanistes i amb projecte catalanista, no vol dir que aquesta sigui, sempre, la percepció. Per molt que alguns dels gestos que ha fet el President Montilla davant d'atacs anticatalans, han tingut un valor simbòlic extraordinari. Però seria hora, com moltes veus del socialisme català reclamen, de fer el pas de gegant que representaria tenir grup propi a Madrid. És un gest de coherència amb la pròpia història, que, dècades després, no té cap sentit

que no s'hagi produït. Altrament, no tinc cap dubte que aquesta decisió marcaria un punt d'inflexió en el compromís catalanista del PSC, i sens dubte taparia definitivament moltes veus. Per la resta, respecte a Catalunya, una empena més seriosa amb l'idioma, en situació de molt més risc de la que es vol reconèixer. L'espai no permet aprofundir en altres qüestions.

Finalment, ambició de futur, en el sentit que l'estadisme li atorga al terme. Fa massa anys que Catalunya no presenta un projecte nacional ambiciós, capaç de superar l'immediatisme i el tactisme, ambdues xacres endèmiques des de fa anys. Sóc del parer que estem en un moment de decadència a molts nivells, i que aquesta és una percepció que existeix al carrer. El govern de la quotidianitat necessitaria emmarcar-se en un projecte global, que marqués les línies-força de les properes dècades. Preparar el país per al futur. Ho estem fent? Hi ha projectes engrescadors, però no hi ha idees globals que sobrevisquin a una campanya electoral. Especialment per a la nova Catalunya que s'està dibuixant, la foto de la qual encara no coneixem amb precisió.

L'espai no permet gaire profunditat, així que demano disculpes per haver presentat, només, els titulars. Felicitats, tanmateix, pels èxits aconseguits. Però recordeu, res no és segur, i molt menys en política. ■

Consolidació de la centralitat. És evident que el PSC viu un moment de

Una Catalunya que progressa de la mà del PSC

L'Acció de Govern del darrer trimestre s'ha caracteritzat per l'impuls de mesures en matèria de política internacional, social i econòmica.

El mes d'abril, el President Montilla va visitar el Marroc amb l'objectiu de fomentar les relacions empresarials i de cooperació agroalimentària amb Catalunya. Durant la visita, es va signar un acord molt important de cooperació entre les confederacions empresarials de la petita i mitjana empresa, per a estrènyer llaços de col·laboració en matèria de noves tecnologies; i també un acord pel qual el Port de Barcelona desenvoluparà una àrea logística al Port de Tànger i potenciarà el tràfic de mercaderies entre els dos ports.

S'està treballant en la solució a la interconnexió elèctrica amb França la qual permetrà pal·liar el dèficit energètic per al desenvolupament econòmic del país i avançar en l'execució de la connexió amb França del tren d'alta Velocitat.

Per altra banda, el Govern català té en projecte infraestructures estratègiques com l'ampliació de la dessalinitzadora de Tordera; la construcció de la desalinitzadora de El Prat de Llobregat (el 2009), i la de Cunit (el 2010).

Montserrat Tura, Consellera de Justícia

L'agenda econòmica també està marcada per les accions per tal d'accelerar la transformació del model de competitivitat català. El Govern ha presentat un pla de dinamització econòmica i de suport als sectors socials més afectats definit en 42 actuacions. Aquestes actuacions es desenvoluparan en àmbits com el finançament de l'activitat empresarial, les polítiques actives d'ocupació, la reducció dels tràmits administratius o els incentius fiscals per a les empreses, la inversió en obra pública i el sòl industrial. Dins d'aquestes actuacions, cal destacar el Decret llei de mesures fiscals i financeres amb l'objectiu d'impulsar l'activitat econòmica i fer front a les restriccions de liquiditat del sistema financer català.

El Govern aquests mesos ha donat llum verda a la creació d'ICF Creixement Empresarial, una nova línia de préstecs dirigida al finançament de projectes de dimensionament empresarial per ajudar les empreses catalanes en els seus processos de fusions, adquisicions o aliances estratègiques, destinant 150 milions d'euros.

També s'afavorirà l'expansió de les petites i mitjanes empreses comercials catalanes amb la signatura d'un conveni de col·laboració entre el Consorci de Promoció Comercial de Catalunya i l'Institut Català de Finances per a la creació d'una línia de préstecs, que es denominarà ICF-CreixComerç.

Altres actuacions per donar suport

Antoni Castells, Conseller d'Economia i Finances

a la competitivitat de l'economia catalana són la posada en marxa d'ACCIÓ, la nova agència de suport a l'empresa catalana, i l'aprovació del decret per eliminar tràmits i simplificar procediments en l'activitat econòmica.

El President Montilla ha subratllat aquests mesos l'esforç inversor del Govern català en matèria d'infraestructures, que suposa que en aquests moments tingui en marxa obra pública per valor de 12.000 M€, 2.000 dels quals només en eixos viaris. El president català ha fet aquestes afirmacions en el decurs

Joaquim Llana, Conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

de la posada en servei del desdoblament de la C-35 entre els municipis de Vidreres i Llagostera, en el qual s'ha invertit 63 M€.

El president ha volgut també recordar que a aquest nou tram s'han d'afegir tot un seguit d'actuacions previstes com són el tram que va de Platja d'Aro fins a Palamós, que està en fase de licitació; el desdoblament de Palafrugell a Forallac, en aquests moments a informació pública, i el de Corçà de Medinyà, en fase de redacció del projecte i de l'estudi informatiu. Dins de l'esforç per a la millora de les infraestructures a Catalunya també hem de destacar la inauguració del desdoblament de la C-14 entre Reus i Alcover, que ha suposat una inversió de 78 milions d'euros.

S'ha publicat el document de bases del comitè d'experts del Pacte Nacional de la Recerca i la Innovació. Aquest document exposa la proposta de compromisos del conjunt d'agents econòmics i socials per reforçar i

Mar Serna, Consellera de Treball

potenciar un sector tan estratègic per al futur de Catalunya

En el camp del suport a la recerca biomèdica hem de destacar la inauguració de les obres de remodelació de l'Hospital Duran i Reynals. L'hospital és un centre de referència mundial en la investigació i el tractament oncològic. Aquest centre conjuntament amb altres centres com el Biopol han de fer de Catalunya un espai estratègic per

Marina Geli, Consellera de Salut

desenvolupar projectes de recerca i innovació amb la complicitat entre el sector públic, el sistema hospitalari i el sector privat. El suport a la recerca en l'àmbit de les energies renovables es situa també en l'agenda política d'aquest segon trimestre de l'any. El Govern ha donat el seu vist-i-plau a la constitució i als estatuts de la Fundació que dirigirà el futur Institut de Recerca de l'Energia de Catalunya (IREC). Aquest nou Institut tindrà com a objectiu principal la recerca i el desenvolupament tecnològic en l'àmbit de l'energia amb la finalitat de transformar l'actual model energètic per fer-lo més sostenible.

En aquesta línia de treball el President va inaugurar la Planta Fotovoltaica de Mediona (Alt Penedès) on va anunciar que el Govern regularà per Decret la implantació de parcs eòlics i fotovoltaics. El President ha recordat el "compromís del Govern amb les energies renovables" reflectit al Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015, que planteja "multiplicar per quatre la producció d'energies renovables del nostre país al 2015, per aconseguir que arribin al 9,5% en el balanç de l'energia primària".

En la presentació dels efectius aeris que formen part de la campanya contra els incendis forestals d'estiu, el President ha demanat responsabilitat col·lectiva i el compromís compartit en la preservació dels boscos. El Govern destina més de 20 milions d'euros

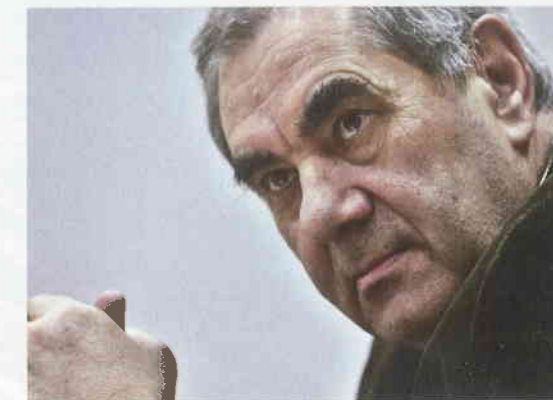
en ajuts i subvencions per a tasques de prevenció d'incendis, manteniment d'infraestructures, gestió forestal sostenible, franges en urbanitzacions, ADF i enguany s'obre una nova línia d'ajuts per millorar els punts d'aigua de la xarxa bàsica formada per més de 2.500 punts.

Hem d'assenyalar que aquest any és clau per la consolidació d'un sistema policial de proximitat a Catalunya. El Govern està preparant el desplegament dels Mossos d'Esquadra que es farà efectiu l'1 de novembre en tot el seu territori. Per aquest motiu, la 21a promoció del nou Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC) ha format 1.643 nous mossos i policies locals. Amb aquesta nova incorporació el cos de mossos d'esquadra té una dotació de 14.136 efectius.

Arran de la inauguració de nou centres educatius per part del Govern de la Generalitat aquest últim trimestre hem de destacar que s'ha obert la segona prescripció més nombrosa dels darrers anys, després de la del 2007 en la que es van obrir 6.856 noves places. El Govern té la previsió de crear 22.655 places del cos de funcionaris docents entre els anys 2007 i 2010, amb la voluntat de donar estabilitat laboral als interins, cobrir les jubilacions que es produiran en els propers anys, atendre el creixement de la xarxa de centres públics i consolidar la sisena hora. ■

Victor Francos

Assessor Parlamentari de la Presidència de la Generalitat.

Ernest Maragall, Conseller d'Educació

Una inversió de futur

Joaquim Nadal i Farreras

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Aquestes darreres setmanes, el nostre primer secretari i president de la Generalitat, José Montilla, ha recordat en diverses ocasions que l'empresa pública Gisa està realitzant en aquests moments obres per valor de més de 10.000 milions d'euros. Això representa, aproximadament, el 80% del total de les inversions que realitza el Govern de la Generalitat. Efectivament, a les xifres de Gisa caldria encara afegir les inversions directes que realitzen l'Agència Catalana de l'Aigua, l'Institut Català de la Salut, l'Institut Català del Sòl i les empreses públiques Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, Ports de la Generalitat i Cimalsa.

L'esforç inversor és equivalent al volum de les necessitats i al conjunt dels dèficits acumulats en matèria d'infraestructures i equipaments, i respon a una filosofia que estableix un lligam directe entre el parc d'infraestructures i el conjunt de les polítiques socials. És una interrelació indestruïble, que relaciona d'una manera directa la resposta a les necessitats més elementals i el repte de crear les màximes condicions d'igualtat, social i territorial, entre tots els ciutadans de Catalunya. Un creixement sostingut i sostenible, la creació de riquesa, la garantia de la cohesió social i la resposta adequada al dret a la mobilitat esdevenen la base material que sustenta un edifici

construït amb els paràmetres del catalanisme social.

Si ens cenym exclusivament a les inversions que realitza Gisa per encàrrec del Govern, hi trobarem l'agenda principal de les polítiques de la Generalitat i les seves prioritats en matèria de seguretat (comissaries i desplegament de la policia de la Generalitat-Mossos d'esquadra), justícia (edificis judicials, Ciutat de la justícia i edificis penitenciaris), salut (centres d'assistència primària i hospitals), educació (escoles de primària i instituts) i acció social i ciutadania (residències i centres per a l'atenció a la gent gran i a les persones dependents).

En tots els casos hi ha una dada rellevant: el fet que aquestes polítiques s'han adreçat a atendre un univers demogràfic que en els darrers deu anys s'ha ampliat en més d'un milió de persones. La vella idea de la Catalunya dels sis milions d'habitants s'ha anat substituint per la Catalunya dels set milions i mig, amb una demanda creixent de serveis i polítiques de caràcter universal que s'han pogut atendre raonablement bé i superant el repte de l'arribada massiva de nous ciutadans usuaris dels serveis públics. Així, una política de serveis públics de qualitat s'ha pogut fer compatible amb uns índexs de creixement que la planificació realitzada

Montilla i Nadal

en períodes anteriors no havia arribat a intuir.

Voldria, però, centrar-me en les polítiques que representen l'esforç inversor de més volum i que es refereixen a la cohesió social dels barris i a les infraestructures del transport, amb especial èmfasi al transport per ferrocarril i per carretera.

Vull assenyalar, en primer lloc, que abans del 15 de juliol el Govern donarà a conèixer els ajuts de la cinquena convocatòria de la Llei de barris. Que amb aquesta convocatòria se superaran els 1.000 milions d'euros d'inversions realitzades, a parts iguals,

entre els governs locals i el Govern de la Generalitat, i que ens acostarem molt a l'objectiu que ens havíem fixat per aquesta legislatura d'arribar a l'atenció a un mínim de cent barris des de la primera convocatòria de 2004.

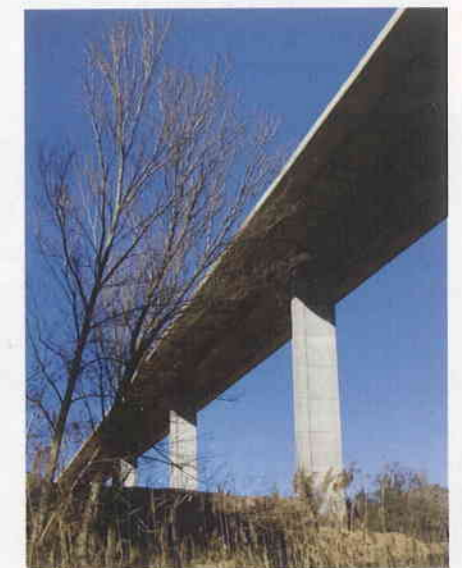
En el terreny de la mobilitat, les grans inversions que es realitzen en matèria ferroviària i viària estan donant els seus fruits i comencen a culminar els treballs iniciats ara fa cinc anys. Voldria assenyalar, això sí, que les obres mentre es realitzen generen molèsties, i la visibilitat dels entrebancs és sovint molt més evident que la visibilitat de la normalitat recuperada i de les millores realitzades. Però m'agradaria que progressivament anéssim fent-nos a la idea que cada entrebanc nou que trobem a la via pública és una millora en curs, que acabarà produint nous

Autovia Maçanet de la Selva - Platja d'Aro (C-35)

Estació de Martorell d'FGC

Eix del Llobregat (C-16)

Maqueta del futur pont sobre l'Ebre de Deltebre a Sant Jaume d'Enveja

beneficis i millores en la prestació dels serveis públics.

En aquest sentit adquireix una rellevància molt especial l'amplíssim programa d'obres d'adaptació de la xarxa de transport públic a la llei d'accessibilitat, i que en pocs anys convertirà la xarxa de metro de l'àrea de Barcelona en una de les més, sinó la més, accessibles d'Europa. Cada nou ascensor, cada nova escala mecànica o cada nou intercanviador representa un volum enorme d'inversió de recursos públics, que acabarà transformant-se en una millora evident i perceptible. Només cal recordar l'impacte ara i la millora que representaran els intercanviadors de Meri-

diana, Arc de Triomf o Diagonal.

En el terreny ferroviari hi ha avui en curs les obres de la línia 3 del metro, que es podran inaugurar aquesta tardor; les de la línia 5 que avancen a bon ritme després de l'entrebanc del Carmel; les de la línia 2, a Badalona, que permetran un nou espai públic, una nova estació i un nou aparcament de concessió municipal, i els grans treballs de la línia 9 que ara, amb un projecte molt madur i un control exhaustiu, avancen a bon ritme i permeten albirar un calendari segur per a la successiva posada en servei dels diversos trams d'aquesta obra de gran envergadura i de novetats tècniques de gran nivell. Hauríem d'afegir aquí els treballs en curs dels metros de Sabadell i Terrassa, que han d'acostar la xarxa d'FGC als nuclis urbans d'aquestes dues ciutats vallesanes fins a disposar d'unes freqüències similars a les de la xarxa de metro. És el pas endavant que ha significat el metro lleuger del Baix Llobregat des que s'ha desdoblant la línia fins a Martorell i amb les grans obres de la cobertura de la via a Pallegà. El túnel del Roc del Dui, ja en fase molt avançada, permetrà el primer trimestre de 2009 el servei de cremallera a Núria amb renovades prestacions de seguretat i amb garanties per a una etapa de creixement

de l'activitat a aquesta estació de muntanya que gestiona el Govern.

Entre els projectes madurs de futur hem d'assenyalar el perllongament de la línia 2 del metro entre plaça d'Espanya i plaça d'Europa, amb connexió entre els dos recintes firals i l'aeroport a través de la continuïtat amb la línia 9 del metro. I també la previsió de FGC de perllongar les línies ferroviàries de passatgers, aprofitant la infraestructura de les potasses fins a Súria i Sallent per les valls del Cardener i el Llobregat, respectivament. Manresa adquirirà, així, una centralitat bàsica que hauré de reforçar amb la millora de la línia de Renfe a Barcelona i que emprendrem un cop es concretin les transferències de les línies de rodalies. Aquesta transferència, en l'àmbit de totes les rodalies, ha de significar un gran repte i, alhora, un salt qualitatiu en la prestació dels serveis de transport de viatgers a tot Catalunya.

Encara en el terreny ferroviari voldria assenyalar que compartim amb el Govern de l'Estat el projecte de la línia ferroviària de Cornellà a Castelldefels, el desdoblament de la línia de Barcelona a Vic, la millora de la línia del Maresme

i la millora de la línia de Lleida a Manresa. La màxima ambició la situem en un projecte d'àmbit metropolità, que és la línia orbital ferroviària i que hauria de connectar per ferrocarril des de Mataró, per Granollers, Sabadell i Terrassa fins a Vilafranca i Vilanova.

Per a més endavant, però amb una preparació a consciència des d'ara, el Govern elabora tots els plans necessaris per fer possible l'Eix transversal ferroviari que, amb la connexió ferroviària entre Lleida i Girona, ha d'assegurar millors prestacions en el transport de passatgers i mercaderies en l'àmbit d'un tercer corredor ferroviari que serà imprescindible per d'aquí a vint anys.

En el terreny de les infraestructures viàries s'estan acabant els projectes del primer Pla d'eixos viaris amb la culminació de la C-16, eix del Llobregat fins a Berga i l'autovia Reus-Alcover, C-14; la posada en servei dels quatre carrils l'autovia Maçanet de la Selva-Platja d'Aro, que ha canviat la perspectiva d'aquest estiu en la mobilitat entre Barcelona i la Costa Brava Centre; la posada en servei de la variant de les Masies de Voltregà de l'eix Vic-Ripoll, C-17, en construcció; l'inici a l'enllaç de Juncadella de les obres de desdoblament de l'eix Transversal i la licitació imminent de la C-15, eix Diagonal.

Completat aquest primer paquet abordem, ara, un segon Pla d'eixos viaris que inclou la culminació de la C-14 entre Ponts i Oliana i entre Coll de Nargó per Organyà fins a Adràll; el desdoblament de l'eix de l'Ebre i el nou túnel de la Conreria entre Badalona i Montcada.

Però en matèria d'infraestructures viàries, més enllà de les vies d'altres prestacions, adquireixen una gran importància inversions en el territori que responen a velles aspiracions històriques que ara es comencen a atendre. És el cas a l'Ebre del nou pont entre Sant Jaume i Deltebre, la carretera entre Vinallop i Ulldecona, la variant de Batea al límit d'Aragó o la carretera d'Horta de Sant Joan a Xerta; a Lleida de la variant sud, de licitació imminent, de la carretera d'Àger a la Passarel·la, que es posarà en funcio-

nament en les properes setmanes; dels nous accessos a la Bonaigua o a la Molina, al Pirineu; de la nova via entre Valls i Vendrell, al Camp i el Baix Penedès; del nou pont sobre el Llobregat al Prat; de la carretera d'Olost a Olvan, que completarà les comunicacions pel Lluçanès entre Osona i el Berguedà; de la carretera de Platja d'Aro a Palamós, que completarà el desdoblament dels accessos a la Costa Brava centre. Parlo, ara, només d'obres que, com la variant d'Igualada, la ronda nord de Granollers, el soterrament de la C-17 a Montcada, o el nou eix Vic-Olot per Bracons que, o ja estan en obres, algunes molt avançades, o estan a punt de començar perquè ja s'han licitat.

A l'agenda del Govern figuren, molt en primera línia també, la nova carretera de Comiols, la millora de la C-242 entre les Borges del Camp i Ulldemolins; la variant d'Artesa de Segre; el desdoblament de Serinyà a Banyoles, el desdoblament de la C-55 entre Castellbell i el Vilar i Manresa, o el desdoblament de la B-224 entre Martorell - Masquefa - Piera i Vallbona d'Anoia.

No podem dedicar més espai a les inversions, però a títol d'exemple i en el camp dels ports i dels aeroports val la pena d'assenyalar la immediata entrada en servei dels ports esportius de Roda de Barà i de Sant Carles de la Ràpita, i l'aeroport de Lleida - Alguaire.

La llista és més extensa i la meua tria encara no fa prou justícia.

Posada en servei del port esportiu de Roda de Barà

Variant de les Masies de Voltregà (C-17)

Vull només insistir que és feina de tots fer visible l'obra del Govern de la Generalitat i fer palès que mai com ara no s'havia invertit en tots els camps, en un esforç ingent per recuperar el temps perdut i situar Catalunya en primera línia dels serveis públics i de les seves infraestructures. ■

Obres del futur aeroport Lleida - Alguaire

Maragall rep de l'alcalde Jordi Hereu la Medalla d'Or de la Ciutat

Pasqual Maragall: "Els quinze anys d'alcalde han estat els millors anys de la meua vida"

Els alcaldes socialistes de Barcelona i el President de la Generalitat José Montilla

La Medalla d'Or és la màxima distinció que dona la Ciutat de Barcelona, premia mèrits destacats o rellevants serveis personals o col·lectius de la ciutat. Salvador Dalí, Josep Tarradellas, S.A.R Joan de Borbón, Antoni Tapies o Joan Manel Serra, entre d'altres ja han rebut aquest reconeixement, i ara, l'Ajuntament ha decidit otorgar aquest honor a l'exalcalde i exPresident de la Generalitat, Pasqual Maragall.

Maragall, alcalde de la ciutat entre 1982 i 1997 va estar qualificat com "una figura clau per explicar i entendre la ciutat els darrers vint anys del segle XX", en paraules de l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu.

Més de 700 persones van seguir l'acte a les diverses sales de l'ajuntament, entre ells, personalitats com Narcís Serra, predecessor de Maragall al càrrec d'alcalde de Barcelona que va ser l'encarregat de fer la glossa de la celebració, a la qual van assistir també el President de la Generalitat José Montilla i el Ministre d'Afers Estrangers Miguel Ángel Moratinos, entre d'altres.

Serra va destacar les fites de Maragall

com a alcalde de Barcelona, entre les que hi ha l'obertura de Barcelona al mar, la projecció internacional de la ciutat, les rondes o la igualació de la qualitat urbana dels diferents barris. "No es pot comprendre la Barcelona d'avui sense el guiatge, l'impuls i la visió que Maragall hi ha aportat", va dir Serra, que considera que Maragall és "l'alcalde de la transformació de Barcelona".

Serra també va fer esment del gruix humà de Maragall, de la vigència de

Satisfacció de Pasqual Maragall, en rebre la Medalla d'Or de mans de l'alcalde Jordi Hereu

les seves idees i de la seva visió inconformista.

Pasqual Maragall, va agrair la Medalla d'Or rebuda tot admetent que: "em fa una il·lusió molt especial i és un gran honor, per mi i per la meua família", doncs per Maragall aquest reconeixement és sens dubte "un gran honor".

No obstant això, la intervenció de l'exalcalde no es va centrar en el passat, sinó que va mirar el futur de la ciutat identificant "temes pendents dels quals em sento responsable". Entre aquests hi ha l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la connexió port aeroport o l'impuls a l'Euroregió mediterrània.

Jordi Hereu, alcalde de Barcelona, va valorar el mestratge rebut de Maragall, del qual va destacar que va fer de les persones el seu punt de referència treballant des de la proximitat, entre altres aspectes, afegint que a més "tenim el deure i el repte d'estar a l'alçada de l'herència rebuda"; va agrair a Maragall "haver sabut recuperar la dignitat d'una ciutat que era grisa i volia ser esplèndida" i va subratllar l'afecte de la gent de Barcelona per Maragall, en un acte emotiu que va reunir els quatre últims alcaldes de la ciutat. ■

30 anys del PSC

La història del partit de la majoria

1978 va ser un any de molts canvis que han marcat un abans i un després a la història de Catalunya i de Espanya. Va ser l'any de la ratificació de la Constitució Espanyola, en referendun, i també l'any en que va néixer el PSC. A l'acte formal, el primer congrés, van participar 3 organitzacions: el PSC-congrés, el PSC-reagrupament i la Federació Catalana del PSOE, que prèviament havien agrupat diverses sensibilitats i grups del PSP, el MSC, l'ORT, el POUM... i posteriorment col·lectius i militants procedents sobretot del PSUC. Així, el 16 de juliol quedà constituït el Partit Socialista de Catalunya.

Joan Reventós va ser el nostre 1er Secretari, relegat al càrrec al 1983 per Ramon Obiols fins el 1996 moment en que ocupa el càrrec Narcís Serra. Després han dirigit el nostre partit grans dirigents polítics com són Pasqual Maragall, Manuela de Madre i José Montilla, actual President de la Generalitat. El 1980 el partit es presenta a les eleccions al Parlament de Catalunya amb Joan Reventós encapçalant

la candidatura. No es va aconseguir la presidència de la Generalitat, que va obtenir Convergència Democràtica de Catalunya. Durant vint-i-tres anys, el PSC va treballar per situar un president socialista a la Generalitat, objectiu que es va fer realitat en les eleccions autonòmiques d'octubre de 2003, amb la victòria de Pasqual Maragall i la seva posterior investidura, que va ser possible després de la signatura del Pacte del Tinell per a un Govern catalanista i d'esquerres.

Una victòria socialista i progressista que es va revalidar el 2006, a través de l'Entesa nacional de progrés, quan va elegir José Montilla com a nou President de la Generalitat. En aquests moments, el PSC governa municipis on hi viu aproximadament el 75% dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, presideix la Generalitat i està present en el Govern d'Espanya a través dels Ministres Chacón i Corbacho, aportant uns decisius 25 Diputats a la majoria socialista al Congrés. ■

30 anys al servei del poble de Catalunya

Isidre Molas | Senador

Aquest juliol fa trenta anys del Congrés de la unitat socialista que, sota el lideratge de Joan Reventós, creà el Partit dels Socialistes de Catalunya: el PSC. Fins aleshores el socialisme català havia estat dèbil i dividit, tenallat entre el republicanisme d'esquerres i l'anarcosindicalisme, mentre que en la societat catalana havia anat creixent una opinió social a favor del socialisme democràtic. L'objectiu el 1978 era reunir tots els socialistes, amb el propòsit de ser el primer partit de l'esquerra, el primer partit de Catalunya. Avui cal reconèixer, però, que la generositat i la lucidesa dels companys que dirigien i que militaven en el tres partits en què s'havien concentrat els socialistes (el PSC (c), el PSC (r), i la FSC) ho van fer possible i que l'empenta dels electors i de l'opinió van contribuir a resoldre alguns entrebancs.

El resultat fou la fundació d'un partit sobirà, nacional i de classe, que s'articulava en el PSOE. Després de la victòria de la candidatura de Socialistes de Catalunya el 1977, data en què va néixer, ocupà no sols un lloc de primera fila (com també d'altres forces) en la consolidació del règim democràtic de llibertats i en l'aprovació de la Constitució, sinó que també ocupà un lloc fonamental en la defensa de Catalunya com un sol poble, en el restabliment de la Generalitat i el retorn de l'exili del president Tarradellas.

Era un partit plural i de seguida aprenqué a ser un partit poc doctrinari, que apareixia unit per uns valors compartits: aconseguir més llibertats, reduir les desigualtats socials i expressar la solidaritat. Fou un partit democràtic i també consensual, potser com a resultat del complex procés d'unificació que seguí al procés d'unitat; un partit d'esquerra i centreesquerra, amb voluntat majoritària, que s'obrí a la confiança de les classes mitjanes, dels innovadors i dels emprenedors; un partit nacional català que més enllà de les estridències era realista i volia avançar pam a pam; un

partit que seguia la tradició del federalisme de les esquerres catalanes, criteri que permet d'unir en la diferència; un partit que tenia clar els principals problemes dels països i treballava per resoldre'ls pas a pas.

El PSC aspirava a esdevenir un partit de govern que des de la majoria democràtica fes avançar el desig d'aconseguir més llibertat i reduir les desigualtats socials injustes, que aconseguís iguals drets, tot i ser diferents, portant una política progressista que modernitzés el país, al servei i amb l'ajut de la majoria de la població. El triomf a les eleccions municipals de 1979, tot just acabat de fundar el partit, i la capacitat d'entesa amb els altres partits democràtics i catalanistes el portà al govern de les principals ciutats i donà un bany de realisme i sentit pràctic als qui eren alcaldes i regidors, però també al seu conjunt. Descobrí aleshores la política de govern, i confirmà que les coincidències amb els altres no eren una debilitat sinó una força, fins i tot quan tenia majoria absoluta. Un segon bany de realisme s'afegiria al primer quan el 1982 els socialistes arribaren al govern d'Espanya. Sentir que l'orientació de la vida política i de tota la societat, també dels qui no el votaren, depenia d'ell, era una gran responsabilitat, i tot plegat esdevingué una gran escola d'aprenentatge. I així van aprendre a governar. No vam aconseguir, però, arribar al Govern de la Generalitat el 1980, fet que situà el partit alhora com un partit de govern i d'oposició. Però vam esdevenir un partit central de Catalunya, poc amic de terrabastalls i verbalismes i molt atent als avanços concrets. La política de reformes i la definició del projecte foren els temes centrals.

Consolidats el règim democràtic de llibertats i les autonomies, realitzada la universalització dels servicis públics propis de l'Estat del benestar, acomplerta una primera fase de modernit-

zació de la societat i de l'economia espanyola, el país havia canviat. L'existència d'un gran pes de la tradició societària en el socialisme català, confirmada per l'èxit del "socialisme municipal", la defensa del socialista de la llibertat més que del socialisme estatista facilità el procés de renovació que sota l'impuls de Pasqual Maragall s'esforçà a expressar la creixent voluntat de canvi de la societat catalana davant l'esgotament dels programes dels governs imperants. El triomf a Catalunya confirmà la voluntat de sempre de ser un partit catalanista, d'aspirar a dirigir el catalanisme a Catalunya i a Espanya, no sols perquè era el partit de la llibertat i de la justícia social sinó també perquè, com havia preconitzat sempre, era qui expressava millor la pluralitat de la societat catalana.

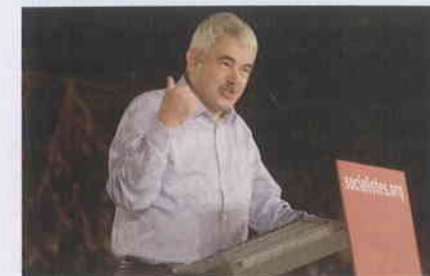
Els socialistes aspirem a representar la voluntat de la majoria, a ser i fer visible que som un partit, ampli, divers i cohesionat, un partit que pensa en el país tot sencer (també en aquells que som diferents de nosaltres) i que posa per davant la defensa dels interessos generals, que anima la modernitat, la reforma i la integració social, que detecta els principals problemes que avui té el país per tal d'intentar de resoldre'ls, que estimula, innovadors i emprenedors de tota mena per tal d'acarar amb determinació la competència global, perquè es proposa d'estirar del conjunt i alhora no oblidar aquells que estan en les condicions més desfavorables. No necessitem que ningú ens dicti la nostra història. El poble de Catalunya pot construir la seva història futura i basar-la en la llibertat, en la lluita contra les desigualtats, en la cohesió social i en l'oferta de mà estesa. La força del PSC ha estat connectar amb l'opinió dels ciutadans i ser-ne l'instrument que expressa la seva voluntat de treballar per un present millor, per la consolidació de Catalunya com un sol poble, més just, més lliure i més cohesionat. ■

Homenatge als militants

El primer acte de celebració del 30è aniversari va homenatjar els militants que enguany celebren els seus 30 anys al partit.

Uns 1.500 convidats van fer-se la foto recordatori amb l'eslògan dels 30 anys del PSC al darrera, van veure un vídeo en el que diferents militants que van estar en el congrés de la Unitat del Socialisme Català van explicar les seves experiències, van escoltar els parlaments de l'acte protagonitzats entre d'altres per Narcís Serra, van sopar junts, van rebre un petit recordatori i van bufar les espelmes d'un gran pastís d'aniversari. També van escoltar les paraules del 1er Secretari del PSC i President de la Generalitat, José Montilla, que va fer un petit repàs a la història del nostre partit, i com hem aconseguit finalment portar el progrés i el socialisme a Catalunya. Tot això per celebrar que tants ells com el nostre partit complim 30 anys fent del socialisme la nostra lluita diària. Tot recordant que "gràcies a la tenacitat de líders com Joan Reventós, Raimon Obiols, Narcís Serra, Joaquim Nadal i Pasqual

Maragall", el PSC ha assolit l'objectiu fundacional de liderar un projecte de progrés per a Catalunya. Tal i com va dir el President de la Generalitat, "El socialisme català està en disposició d'esdevenir el referent majoritari de la societat catalana" perquè, com va recordar "els socialistes varem impulsar l'acord polític que va fer realitat l'Estatut de Sau. Hem fet possible, contra totes les adversitats, el nou Estatut de Catalunya i som la garantia del seu desplegament al servei de tots els ciutadans". El primer secretari del PSC ha recordat a més que el seu compromís per desplegar plenament les capacitats competencials i financeres reconegudes a l'Estatut és "indefugible". "El meu compromís en aquest sentit -ha afegit Montilla- no coneix més límits que la voluntat dels ciutadans de Catalunya i les Illes". El primer secretari ha conclòs que aquests seran els dos referents que guiaran els acords amb el govern de l'Estat pel que fa al nou model de finançament. ■

37è Congrés Federal: el socialisme dels ciutadans

Daniel Fernández

Cap de la Delegació del PSC al 37è Congrés Federal

dels socialistes per fer avançar els drets i les llibertats individuals, que en l'anterior legislatura es va plasmar en lleis com la dels matrimonis homosexuals o la d'igualtat. Els nous avenços s'han de produir, ara, per tal de fer possible que els immigrants amb permís de residència permanent puguin votar en eleccions municipals, que cap dona vegi limitat el seu dret a interrompre l'embaràs de conformitat amb les lleis, o la regulació, amb caràcter general, del testament vital i les cures pal·liatives.

Però la qüestió que va assolir més rellevància, en la meua opinió, va ser la defensa contundent i convençuda que el Congrés va fer de la pluralitat lingüística que neix de la Constitució i dels Estatuts d'Autonomia i, en concret, del català i del nostre model educatiu davant la nova campanya de la dreta espanyola que ens pretén dividir en funció de la nostra llengua materna.

Per portar a terme aquests nous objectius, hem escollit una Comissió Executiva Federal profundament renovada, en la qual Leire Pajín assumeix la Secretaria d'Organització. El PSC manté Carme Chacón i incorpora Miquel Iceta amb l'objectiu de refermar, també en aquesta nova etapa, que el vincle federal entre el PSC i el PSOE és la millor garantia per a mantenir la dreta a l'oposició i fer avançar el socialisme dels ciutadans. ■

Zaragoza, Daniel Fernández, Iceta, informant a la delegació

"Hemos sido capaces de pensar, más que en los socialistas, en los ciudadanos; más que en el partido, en el país y más que en lo que hemos hecho hasta ahora, en lo que tenemos que hacer en el futuro." Aquestes paraules de Rodríguez Zapatero, reelegit Secretari General del PSOE, resumeixen a la perfecció el que ha estat el 37è Congrés Federal.

En efecte. El Congrés del socialisme espanyol ha estat una trobada que s'ha desenvolupat en un clima de gran unitat, de debat constructiu i d'amplis consensos: en definitiva, en un bon clima. Però, sobretot, ha estat un Congrés orientat a definir propostes de futur que donin resposta als grans interrogants del nostre temps des d'un socialisme dels ciutadans que té com a objectiu l'assoliment d'una igual llibertat entre tots els homes i dones.

Zapatero va aprofitar el Congrés per a assenyalar les grans dificultats que travessa la nostra economia i el compromís del Govern de continuar adoptant mesures a favor dels sectors més desfavorits que pateixen directament l'atur o l'increment de les hipoteques, enfront d'una dreta que ha arribat a la conclusió que únicament per tornar al poder cavalcant sobre l'increment dels problemes dels ciutadans.

El Congrés ha significat també la confirmació del compromís

Vista general dels assistents al Congrés

"Tarradellas sabia que l'autogovern s'havia de guanyar convencent"

Amb aquestes paraules José Montilla va commemorar a Cervelló el vigèssim aniversari de la mort de l'expresident de la Generalitat Josep Tarradellas.

Acompanyat del president del Parlament, Ernest Benach; de

Consell Nacional del PSC

l'Alcalde del municipi, Angelino Maestro; i del fill de Tarradellas, Josep Tarradellas, el president va participar en l'ofrena floral i la missa que es va celebrar a la villa natal de l'ex president. Per Montilla, Tarradellas ha servit "de guia a l'exercici de les responsabilitats polítiques i de govern", per a les persones que l'han succeït al seu càrrec al front de la Generalitat. I ara, que ens trobem negociant el nou sistema de finançament, amb el nou Estatut a la mà, Montilla va afirmar que: "l'autogovern s'ha d'aconseguir amb la raó i apostant pel diàleg", només així es podran obtenir majors competències i millor finançament. ■

"Aquesta serà la legislatura del desplegament estatutari, de la concreció del finançament i de la inversió en infraestructures"

Francesc Vallès ha assumit el càrrec de coordinador de diputats i senadors del PSC a les Corts, per aquesta legislatura. Vallès que substitueix en el càrrec al diputat Dani Fernández. Ha fet una valoració de la legislatura que tot just acabem d'encetar. Quatre anys per endavant on

el PSC actuarà tal i com està actuant fins ara: "amb responsabilitat davant els problemes dels ciutadans", doncs tal i com ha recordat Vallès el PSC actua aportant solucions, escoltant i proposant doncs "és un partit que no està instal·lat en la política del NO", sinó que "no tanquem la porta a buscar solucions de cara al futur, sempre que aquestes solucions tinguin viabilitat econòmica, social i ambiental". Francesc Vallès, a més, ha destacat que José Luis Rodríguez Zapatero "és un president compromès com mai amb Catalunya, que compleix amb els seus compromisos i que proposa mesures i solucions concretes pels problemes dels catalans", doncs "mai com avui un president del Govern havia fet una defensa tan ferma del model educatiu i lingüístic de Catalunya", adoptant una "actitud compromesa" amb la qual "ens sentim molt còmodes". ■

Antonio Fogué, nou president de la Diputació de Barcelona

Fogué va substituir l'abril passat en el càrrec Celestino Corbacho, actual Ministre de Treball i Immigració.

Durant la seva elecció Fogué, regidor socialista de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramanet, va garantir que serà un President de la Diputació proper, i es va comprometre a fer de la proximitat la seva millor eina de treball, assegurant que la Diputació impulsarà totes les accions en col·laboració amb els 311 ajuntaments de la demarcació, garantint la recerca de consens amb tots els grups.

En paraules de Fogué, les seves intencions passaran per "reforçar les polítiques locals de proximitat que han de donar resposta als reptes que planteja l'impacte de la globalització en el món local, cooperant en favor de la cohesió social, la creativitat, i la innovació, el dinamisme econòmic i la sostenibilitat i la convivència".

Fogué enceta aquesta nova etapa de la Diputació de Barcelona amb la necessitat d'aprofundir en les polítiques socials, l'impuls dels plans d'innovació i millora dels serveis públics locals, i, entre d'altres temes, l'afavoriment del diàleg amb tots els grups polítics. Tot seguint, tal i com va comentar Fogué "una línia continuista amb el seu antecessor". ■

19 años celebrando la Festa de la Rosa

El próximo 21 de septiembre, los y las socialistas de Catalunya volverán a encontrarse como cada año en la fiesta más importante del PSC: La Festa de la Rosa.

El año pasado la fiesta consiguió reunir a más de 23 mil personas, entre militantes y simpatizantes de toda Catalunya, y además contó con unos invitados de excepción: el alcalde de Barcelona, Jordi Hereu; la, por entonces, Ministra de Vivenda, Carme Chacón (actual Ministra de Defensa); el President de la Generalitat, José Montilla; y el Presidente del Gobierno Español, José Luis Rodríguez Zapatero.

Festa de la Rosa 2005

Teníamos por delante aún un reto tan importante como eran las elecciones generales, ahora, ya demostrado el apoyo de la mayoría de los catalanes y del estado español al partido socialista nos volveremos a reunir, junto con algunos dirigentes de nuestro partido, para dar la bienvenida a un nuevo curso político y encarar los nuevos retos que se nos presentan. Afrontando una actualidad política tras las elecciones generales en la que hemos logrado una victoria histórica, con cerca de un millón setecientos votos y 25 diputados.

Festa de la Rosa 2006

Militantes y simpatizantes socialistas del Baix Llobregat y de toda Catalunya disfrutarán de las actuaciones que se realizan en los dos escenarios que se suelen habilitar y de los discursos de personalidades políticas. Además, como siempre, la fiesta contará, dentro del recinto, con servicio de guardería y banco de donación de sangre. ■

Festa de la Rosa 2007

FESTA DE LA ROSA

21 DE SETEMBRE DE 2008 | PINEDA DE GAVÀ

ESCOLA DE FORMACIÓ OFERTA FORMATIVA 2008

SEPTIEMBRE

SEMINARI PER A NOUS FORMADORS DE L'ESCOLA
16, 18, 23, 25 Y 30 DE SEPTIEMBRE

Ja està oberta la inscripció als cursos que organitzem en col·laboració amb la UAB.

1. SEMINARI DE COMUNICACIÓ PER A CÀRRECS ELECTES. 1 DESEMBRE 2008 A 1 D'ABRIL 2009.

Tots els dilluns de 17 a 20 hores. 11 crèdits universitaris.

2. MASTER DE LIDERATGE PER A LA GESTIÓ POLÍTICA I SOCIAL

De l'1 d'octubre de 2008 a l'1 de juliol de 2009.

Tots els divendres de 16 a 23.59 hores. 30 crèdits universitaris.

4 d'octubre de 2008,

Acte d'inici del curs acadèmic a les 12 hores. (lloc per concretar).

Finaliza el primer posgrado sobre liderazgo para la gestión política y social (L-gps)

Con los exámenes de evaluación del curso académico, y la entrega de las orlas y diplomas de grado, finalizó el pasado 11 de julio el Posgrado de Liderazgo para la Gestión Política y Social, que l'Escola Xavier Soto, con la colaboración de la Fundació Rafael de Campalans y en convenio con la UAB, ha desarrollado durante estos últimos 9 meses.

Han participado 44 alumnos, 39 militantes del PSC, (30 de ellos becados por sus respectivas federaciones) y 5 independientes, 4 de los cuales han decidido finalmente afiliarse.

Esta es la 5ª edición del curso de cuadros, que se inició en 2003, aunque éste es el primer año que el curso consta de reconocimiento universitario -30 créditos-.

Tal y como explica Xavier Marín, director de la escuela: "Somos el único partido político en Catalunya y en España que forma a sus cuadros políticos con estándares de calidad universitaria."

La 2ª edición del Posgrado para el curso 2008-2009, ofrecerá el mismo número de plazas becadas, 2 por cada

federación, que habrán de venir avaladas por su Comisión Ejecutiva; y la posibilidad de inscripción libre para el resto de alumnos que lo deseen, sean o no afiliados al PSC.

A los 120 alumnos de las 4 primeras ediciones (2003-2006), se les ofrecerá la posibilidad de un curso puente, para que aprovechando las asignaturas ya cursadas, puedan incorporarse a esta 2ª edición y obtener la titulación universitaria correspondiente.

Esta iniciativa del PSC, ha causado un gran impacto, tanto en el propio Campus de la UAB, como en otros partidos políticos que se han interesado por el Postgrado.

En Colombia; Chile; Bolivia, Ecuador; Nicaragua; Marruecos y Mali, nuestros partidos hermanos han solicitado información para importar el curso. En España, también los compañeros del PSOE de Andalucía y Madrid han manifestado su interés. E incluso, con la nueva Ejecutiva de ERC también se han mantenido contactos en el mismo sentido.

"Esperamos que todos ellos fructifiquen. El cuadro de profesores de l'Escola es lo suficientemente amplio y experto como para asumir todos esos compromisos.", comenta Marín.

Las condiciones de inscripción; programación profesorado y calendario podrán consultarse en: <http://www.oaid.uab.es/lgps/html/indexCatala.html>

F. Xavier Marín. Director

direccio@escolaxaviersoto.org

Escola de Formació Xavier Soto

administracio@escolaxaviersoto.org

www.escolaxaviersoto.org

Tel 93 474 24 30 · Fax 93 474 50 99

Carrer Pius XII,14

08940 Cornellà de Llobregat

Qué opina la gente que ha hecho el curso:

Begoña Floria

Regidora portaveu del grup del PSC a l'Ajuntament de Tarragona.

"Recomano aquest postgrau a tots aquells que vulguin

millorar les seves competències i les seves habilitats en termes de lideratge. Una part molt important per a que aquest curs sigui el que és, és que la gent que participem estem molt motivats, i ens ha aportat moltíssim. Per a tots aquells que vulguin millorar les seves habilitats com a líders en aquest partit és absolutament recomanable."

Alejandro Caballero

Secretari d'organització de la JSC de Camp de Tarragona.

"Es un postgrado útil tanto a nivel

político como a nivel personal, el que te enseñen a hablar en público, que te den unas bases sobre la sociedad en la que vives y que las puedas utilizar en política o en cualquier otro ámbito de tu vida siempre es positivo. Es muy importante que el partido apueste porque sus líderes estén preparados, y que sus cuadros de futuro suban con una preparación política que lleve una formación detrás, que permita desenvolverse en el mundo lo mejor posible."

Pere Soler

Secretari d'acció política de l'Agrupació de Sant Cugat del Vallés.

"És un curs molt interessant, pot acollir tot tipus de

personas, joves, grans... és com una trama de companyerisme entre diverses generacions que han viscut el socialisme i el partit des de diferents vessants. També potencia les relacions entre tot el territori, les visions que pot haver-hi i l'intercanvi d'experiències."

Jordina Freixanet

1a Secretària de la JSC Federació de les Comarques de Lleida.

"És un curs que s'ha fet de forma molt interessant, tens

unes matèries que molts pocs cursos de formació pública donen, doncs hem cursat des d'oratoría, formació i mediació a polítiques transversals d'esquerra..." "A la federació de Lleida ja hi ha cua per fer aquest postgrau, està molt recomanat i la gent està molt entusiasmada en participar".

Carlos Serrano

1er Secretari JSC Hospitalet. Conseller de Federació.

"Tot el que és formació sempre és útil, i més d'aquest tipus, política, que

et dona una visió més àmplia del que és el partit, el que és el territori i el que és la política. Per això jo recomanaria aquest curs, a la gent i sobre tot recomanaria que s'adrecés a la gent que està començant i que potencialment podria ser un quadre, doncs els ajudaria a consolidar-se i continuar creixent cap al futur."

Enric Pérez

President del Consell Comarcal del Ripollès.

"La formació per a la gent tant que està a la base o a càrrecs per poder

millorar les seves capacitacions i transmetre el projecte socialista, és un encert. I per al volum de gent al qual s'adreça el curs em sembla una estratègia de futur immillorable. Estem aprenent moltes coses que ens ajuden a tenir més capacitat d'anàlisi i transmetre millor les idees. Personalment he après moltes coses del dia a dia i m'han donat moltes respostes per afrontar la meua implicació política, i la direcció política d'institucions"

Jéssica Arroyo

Regidora a l'Ajuntament de Santa Margarida de Montbui.

"Dóna una oportunitat a la gent que comença en política,

aporta coneixement, formació i experiència. Penso que pot ser molt útil a l'hora de fer contactes i veure les diferents realitats dels municipis."

Alumnos del Posgrado sobre liderazgo para la gestión política y social valoran su experiencia en el curso y la utilidad que éste les ofrece.

ESPIONATGE AL CONGRÉS

JA HAN FET FOTOS?
ARA SI ENS DEIXEN
SOLS....

ÉS EL MEU
MOMENT!

DEIXO LA
MÀQUINA DE
JOGUINA...

UN MIRALL!
NECESSITO UN
MIRALL !!

FORA BARBA...
MIRA, UN LAVABO...

AI EL
MEU
TUPÈ...

L'HE AMAGAT
PERQUÈ NO EM
CONEGUSSIN

ÉS PART
IMPORTANT
DEL MEU
CARISMA!

AI QUE
EM
QUEDO
CALB!

DESCOBRIRÉ
QUÈ ÉS
PROPOSEN...

TINC
EL
PLÀNOL

I D'IMMEDIAT HO FARÉ MEU!
ÉS EL MEU ESTIL! DEIXARÉ
SORPRÈS A QUI JO SÈ... AL
PRESUMIT
RECODER
PER
EXEMPLE

COM A LES PELIS AMERICANES ANIRÉ
PEL CONDUCTE DE REFRIGERACIÓ
FINS ON HI HA LES PEIXOS GROSSOS...

NO TENIU MOLTA
CALOR?

PUGEM
L'AIRE?

FEU

AAAAH QUE EM
GELOOOOO!!!
SOCOOORS.....!!!

AIII A LES PELIS
NO PASSAAA!

MIRA QUI SURT PER AQUÍ!

I PER AQUÍ LA NEBRERA
DEL P.P. !!

ARA AMB
LA
CAMACHO
ALLÀ...
EM VOLEU
FITXAR?